Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 11. julija 2013 *

„Damping — Uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Kitajske, Vietnama, Pakistana in Filipinov — Iztek protidampinških ukrepov — Pregled — Členi 4(1), 5(4) in 9(1) Uredbe (ES) št. 384/96 (postali členi (4(1), 5(4) in 9(1) Uredbe (ES) št. 1225/2009) — Pojem industrije Skupnosti — Ugotavljanje škode — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-469/07,

Philips Lighting Poland S.A. s sedežem v Pili (Poljska),

Philips Lighting BV s sedežem v Eindhovenu (Nizozemska),

ki ju zastopata L. Catrain González, odvetnik, in E. Wright, barrister,

tožeči stranki,

ob intervenciji

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, s sedežem v Hangzhouju (Kitajska), ki jo zastopata M. Gambardella in V. Villante, odvetnika,

in

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt) s sedežem v Budimpešti (Madžarska), ki jo zastopa P. De Baere, odvetnik,

intervenientki,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga je najprej zastopal J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z G. Berrischem in G. Wolfom, odvetnika, in nato J.-P. Hix in B. Driessen, zastopnika, skupaj z G. Berrischem, odvetnik.

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata H. van Vliet in K. Talabér-Ritz, zastopnika,

in

* Jezik postopka: angleščina.

Osram GmbH, s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopa R. Bierwagen, odvetnik,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1205/2007 z dne 15. oktobra 2007 o uvedbi protidampinških dajatev na uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov, izvedenim v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96, in razširitvi protidampinških dajatev na uvoz istih izdelkov, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (UL L 272, str. 1),

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, K. O'Higgins (poročevalec) in D. Gratsias, sodnika,

sodna tajnica: J. Weychert, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. septembra 2012

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Osnovno protidampinško ureditev, ki se uporablja za dejansko stanje v obravnavani zadevi, določa Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005 (UL L 340, str. 17, v nadaljevanju: osnovna uredba). Osnovna uredba je bila nato nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51, popravek v UL 2010, L 7, str. 22).

2 Člen 3(1) osnovne uredbe (postal člen 3(1) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda', če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena."

3 Člen 4(1) osnovne uredbe (postal člen 4(1) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Za namene te uredbe se izraz ‚industrija Skupnosti' nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v Skupnosti ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti, razen:

(a) če so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki ali pa so sami uvozniki domnevno dampinških izdelkov, se lahko izraz ‚industrija Skupnosti' razlaga, kot da se nanaša na preostale proizvajalce […]"

4 Člen 5(1), prvi pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 5(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dampinga na pisno pritožbo katere koli v imenu industrije Skupnosti delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Skupnosti.“

5 Člen 5(4) osnovne uredbe (postal člen 5(4) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Skupnosti oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti.“

6 Člen 9(1) osnovne uredbe (postal člen 9(1) Uredbe št. 1225/2009) določa, da „[k]jer se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Skupnosti“.

7 Člen 9(4) osnovne uredbe (postal člen 9(4) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Če končno ugotovljena dejstva kažejo na to, da gre za d[a]mping in škodo, ki jo ta povzroča, in je treba v interesu Skupnosti posredovati v skladu s členom 21, Svet uvede dokončno [protidampinško] dajatev na predlog Komisije, po posvetovanju s Svetovalnim odborom.“

8 Člen 11(2) osnovne uredbe (postal člen 11(2) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Dokončni protid[a]mpinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako d[a]mping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava d[a]mpinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.“

9 Člen 11(5) osnovne uredbe (postal člen 11(5) Uredbe št. 1225/2009) določa:

„Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4 [te uredbe].“

Dejansko stanje

10 Tožeči stranki, na eni strani družba Philips Lighting Poland S.A. (v nadaljevanju: Philips Poland), ki je družba poljskega prava, ki v Piły (Poljska) proizvaja integrirane elektronske kompaktne fluorescenčne žarnice (CFL-i) in ki je v času dejanskega stanja iz Kitajske uvozila velike količine CFI-i, namenjene preprodaji v Evropski uniji, in na drugi strani družba Philips Lighting BV (v nadaljevanju: Philips), ki je družba nizozemskega prava, ki proizvaja sestavne dele za CFL-i v Roosendaalu (Nizozemska) in opravlja dejavnosti raziskave in razvoja na področju CFL-i, sta v stoodstotni lasti družbe nizozemskega prava Koninklijke Philips Electronics NV.

11 Svet Evropske unije je 16. julija 2001 sprejel Uredbo […] (ES) št. 1470/2001 […] o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene za uvoz […] CFL-i […] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 43). S to uredbo so bile uvedene dokončne protidampinške dajatve od 0 do 66,1 % na navedene uvoze.

12 Svet je 6. junija 2005 sprejel Uredbo […] (ES) št. 866/2005 […] o razširitvi dokončnih protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo (ES) št. 1470/2001 za uvoz integriranih […] CFL-i […] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (UL L 145, str. 1).

13 Uredbi št. 1470/2001 in 866/2005 sta bili spremenjeni z Uredbo (ES) št. 1322/2006 z dne 1. septembra 2006 (UL L 244, str. 1).

14 Komisija Evropskih skupnosti je 14. oktobra 2005 objavila Obvestilo o bližnjem izteku zgoraj navedenih protidampinških ukrepov (UL C 254, str. 2).

15 Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated (v nadaljevanju: 2CFL-i), ki deluje v imenu družbe Osram GmbH, je 18. aprila 2006 vložilo zahtevek za pregled navedenih ukrepov na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe.

16 Komisija je 12. junija 2006 na štiri proizvajalce CFL-i v Skupnosti, in sicer GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), Osram, Philips Poland in SLI Sylvania Lighting International (v nadaljevanju: Sylvania), naslovila vprašalnik, ki naj bi ji omogočil ugotoviti, ali so bili proizvajalci, ki so podprli zahtevo za pregled, dovolj reprezentativni.

17 Tožeči stranki sta 28. junija 2006 skupaj odgovorili na vprašalnik iz zgoraj navedene točke, v katerem sta med drugim navedli, da nasprotujeta uvedbi postopka pregleda. Nasprotno sta družbi GE Hungary in Osram v odgovoru navedli, da se strinjata z uvedbo tega postopka. Družba Sylvania na vprašalnik ni odgovorila.

18 Komisija je po posvetovanju s Svetovalnim odborom, sestavljenim v skladu s členom 15 osnovne uredbe (postal člen 15 Uredbe št. 1225/2009), ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi za utemeljitev uvedbe pregleda na podlagi člena 11(2) te uredbe, in objavila obvestilo o uvedbi tega postopka v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 19. julija 2006 (UL C 167, str. 13) ter začela preiskavo v zvezi z obdobjem od vključno 1. julija 2005 do 30. junija 2006.

19 Nato je Komisija vprašalnik poslala vsem zadevnim strankam, med njimi štirim proizvajalcem CFL-i v Skupnosti in uvoznikom CFL-i v Skupnosti.

20 Družba Philips Poland je 8. septembra 2006 odgovorila na vprašalnik, ki je bil naslovljen nanjo kot na proizvajalca Skupnosti, in 18. septembra 2006 na tistega, ki je bil naslovljen nanjo kot na uvoznika Skupnosti.

21 Komisija je novembra 2006 opravila preveritvene obiske, med drugim v prostorih tožečih strank in treh drugih proizvajalcev CFL-i v Skupnosti.

22 Družba GE Hungary je z dopisom z dne 26. novembra 2006 Komisijo obvestila, da se ne strinja več z ohranitvijo zadevnih protidampinških ukrepov.

23 Tožeči stranki sta z dopisom z dne 30. novembra 2006 Komisijo pozvali, naj pojasni, ali je mogoče ob upoštevanju stališča družbe GE Hungary še vedno šteti, da industrija Skupnosti, kot je določena v členih 4(1) in 5(4) osnovne uredbe, podpira zahtevo za pregled. Navedli sta, da je združenje 2CFL-i

zastopalo le družbo Osram, ki je bila edini proizvajalec Skupnosti, ki se je strinjal z ohranitvijo zadevnih protidampinških ukrepov in skupno proizvodnjo CFL-i družb Philips Poland in GE Hungary, ki sta predstavljali več kot 50 % celotne proizvodnje CFL-i v Skupnosti.

24 Družba Sylvania je z dopisoma z dne 19. decembra 2006 Komisijo obvestila, da meni, da ohranitev zadevnih protidampinških ukrepov ni v interesu Skupnosti.

25 Družba Philips Poland je 10. januarja 2007 Komisiji predložila pisna stališča glede škode in interesa Skupnosti. Pri tem je ponovno navedla, da družba Osram ni predstavljala industrije Skupnosti.

26 Naslednjega dne sta tožeči stranki sodelovali na zaslišanju na sedežu Komisije, med katerim sta predstavili svojo strategijo oskrbovanja Skupnosti s CFL-i, in ponovno postavili vprašanje, ali družba Osram lahko predstavlja industrijo Skupnosti, ter predlagali konec preiskave.

27 Tožeči stranki sta 6. februarja 2007 Komisiji predložili dodatne informacije.

28 Tožeči stranki sta 14. februarja 2007 predložili pisna stališča glede komentarjev, ki jih je 2CFL-i podalo 5. februarja 2007 v odgovor na dopis Komisije z dne 19. januarja 2007. Ponovno sta navedli predvsem, da družba Osram ni predstavljala industrije Skupnosti, in predlagali konec preiskave.

29 Komisija je 20. marca 2007 na proizvajalce Skupnosti naslovila dodatni vprašalnik, na katerega je družba Philips Poland odgovorila 10. aprila 2007.

30 Komisija je 23. aprila 2007 opravila drugi preveritveni obisk v prostorih družbe Philips Poland. Zadnjenavedena je 27. aprila 2007 Komisiji posredovala informacije v odgovor na nekatera vprašanja, ki jih je ta postavila med obiskom.

31 Komisija je 10. julija 2007 izdala dokument, v katerem so bila navedena bistvena dejstva in pomisleki, na podlagi katerih je nameravala predlagati konec pregleda zadevnih protidampinških ukrepov (v nadaljevanju: dokument iz julija 2007). V tem dokumentu je med drugim ugotovila, da bi morali biti štirje proizvajalci Skupnosti vključeni v skupno proizvodnjo v smislu člena 4(1) osnovne uredbe. Navedla je tudi, da so morale biti zahteve v zvezi s stopnjo podpore zahteve za pregled, določene v členu 5(4) te uredbe, izpolnjene tako med vložitvijo te zahteve kot med preiskavo. Komisija je nato navedla, da je v obravnavani zadevi, ko je bil uveden pregled, zahtevo podpirala večina proizvodnje Skupnosti, vendar se je med preiskavo položaj spremenil. Po tem, ko je navedla, da je skupna proizvodnja proizvajalcev, ki so nasprotovali zahtevi, po novem predstavljala malo več kot 50 % skupne proizvodnje Skupnosti, je ugotovila, da bi morali biti zadevni protidampinški ukrepi razveljavljeni, pregled pa končan.

32 Družba Philips Poland je 24. julija 2007 predložila pisna stališča glede dokumenta iz julija 2007, v katerem je potrdila ugotovitve Komisije. 2CFL-i je 25. julija 2007 predložilo stališča glede istega dokumenta.

33 Komisija je 31. avgusta 2007 izdala dokument o splošnem razkritju (v nadaljevanju: dokument o splošnem razkritju), v katerem je odločila, da se obdobje uporabe zadevnih protidampinških ukrepov podaljša za eno leto. Poudarila je predvsem, da „[p]o analogiji s členom 9(1) osnovne uredbe, ki določa, da čeprav se pritožba umakne, Skupnost lahko sprejme ukrepe, če je to v interesu Skupnost, institucije Skupnosti menijo, da v tej zadevi ni nujno sprejeti odločbe v zvezi s členom 4(1) in 5(4) osnovne uredbe, ker […] je v interesu Skupnosti, da se ukrepi podaljšajo za [eno leto]“. Komisija je dodala, da je za namene ugotavljanja škode upoštevala položaj družbe, ki je podpirala zahtevo za pregled.

34 Družba Philips Poland je 11. septembra 2007 predložila stališča v zvezi z dokumentom o splošnem razkritju, v katerem je nasprotovala odločitvi Komisije in zlasti uporabi po analogiji člena 9(1) osnovne uredbe.

35 Komisija je 14. septembra 2007 po posvetovanju s Svetovalnim odborom podala Predlog uredbe Sveta o uvedbi protidampinških dajatev […] CFL-i […] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov, izvedenim v skladu s členom 11(2) [osnovne uredbe], in razširitvi protidampinških dajatev na uvoz istih izdelkov, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (COM (2007) 550).

36 Svet je 15. oktobra 2007 sprejel Uredbo Sveta (ES) št. 1205/2007 […] o uvedbi protidampinških dajatev na uvoz […] CFL-i […] s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov, izvedenim v skladu s členom 11(2) [osnovne uredbe], in razširitvi protidampinških dajatev na uvoz istih izdelkov, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (UL L 272, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba). Naložene protidampinške dajatve so veljale še naprej s stopnjami od 0 do 66,1 %, in to za obdobje enega leta.

37 Svet je v uvodnih izjavah od 20 do 46 izpodbijane uredbe preučil, ali bi lahko iztek zadevnih protidampinških ukrepov povzročil nadaljevanje in/ali ponovni pojav dampinga. V uvodni izjavi 46 je to potrdil.

38 Svet je v uvodnih izjavah od 47 do 93 izpodbijane uredbe analiziral verjetnost nadaljevanja ali ponovitve škode.

39 Za namene te analize je Svet upošteval stališče „družbe, ki zagovarja ukrepe“, in sicer družbe Osram (uvodna izjava 51). V zvezi s tem je v uvodni izjavi 49 izpodbijane uredbe spomnil, da je bil med preiskavo v skladu s členoma 4(1) in 5(4) osnovne uredbe opravljen pregled sodelujočih proizvajalcev Skupnosti, in navedel, da so „[p]odrobni rezultati […] pokazali zapleten položaj v sektorju, katerega struktura se [je] spreminja[la] in kjer so [bila] stališča različna, pri čemer [je] največji proizvajalec v smislu obsega proizvodnje zagovarja[l] nadaljevanje ukrepov, ostali pa [so] mu nasprot[ovali]“. Svet je v uvodni izjavi 50 izpodbijane uredbe navedel, da je proizvodnja navedenega največjega proizvajalca, v obravnavani zadevi družbe Osram, predstavljala približno 48 % proizvodnje Skupnosti in „[torej] zagotovo [njen] glavni delež […]“. Dodal je, da je pravilo iz člena 9(1) osnovne uredbe, ki določa, da je „lahko Skupnost spreje[la] ukrepe tudi, če [je bila] pritožba umakn[jena], če je [bilo] to v interesu Skupnosti, *mutatis mutandis* velja[lo] tudi za pregled zaradi izteka ukrepov, pri katerem sicer pritožba ni bila v celoti umaknjena, vendar [je] glavni proizvajalec Skupnosti še naprej zagovarja[l] ukrepe“. Navedel je tudi, da „[č]e [je] proizvajalec predstavlja[l] glavni delež industrije Skupnosti, kar je [bilo] v tem primeru res, [so] predstavlja[li] njegovi podatki o škodi najboljše razpoložljive podatke“.

40 Na koncu analize je Svet ugotovil, da „[se bo] škodljivi damping v primeru izteka [zadevnih] protidampinških ukrepov […] nadaljeval ali ponovil“ (uvodna izjava 93).

41 Svet se je v uvodnih izjavah od 94 do 116 izpodbijane uredbe skliceval na člena 9(1) in 21 osnovne uredbe, da bi preveril, ali bi bila ohranitev protidampinških ukrepov v interesu Skupnosti, in če bi bilo tako, za koliko časa. Po tem, ko je Svet med drugim ugotovil, da je bila „[…] industrija Skupnosti […] močno odvisna od uvoza iz [Kitajske] za zadostitev povpraševanja, ki [je] hitro narašča[lo], nekateri proizvajalci Skupnosti sami [niso] zagovarja[li] nadaljevanja ukrepov, [in da se je] izkazalo […], da [so imeli] ukrepi znaten vpliv na prodajne cene in s tem na odločitev potrošnikov za nakup CFL-i ali manj učinkovitih običajnih žarnic“, je menil, da je „razmerje ustreznih interesov na splošno“ v prid prekinitve ukrepov (uvodni izjavi 115 in 116). Vendar je ob primerjavi interesov družbe Osram z „drugimi interesi, zlasti drugih proizvajalcev Skupnosti“, Svet menil, da je bilo v srednjeročnem interesu Skupnosti, da je zadevne protidampinške ukrepe nadaljevala in tako podaljšala obdobje prilagoditve (uvodna izjava 116). Podrobneje, ob upoštevanju tega, da so „[p]o tem času pričakovani negativni učinki na potrošnike in druge subjekte [ne bi bili] več sorazmerni s koristmi, ki jih bodo imeli proizvajalci Skupnosti zaradi ukrepov“, je štel, da je bilo primerno, da so se ukrepi ohranili le eno leto (uvodna izjava 116).

42 Izpodbijana uredba je v skladu z njenim členom 2 prenehala veljati 18. oktobra 2008.

Postopek in predlogi strank

43 Tožeči stranki sta s tožbo, ki sta jo 21. decembra 2007 vložili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, začeli ta postopek.

44 Družba Osram in Komisija sta s pisanji, ki jih je sodno tajništvo Splošnega sodišča prejelo 27. marca in 3. aprila 2008, vložili predlog za intervencijo v obravnavanem postopku v podporo predlogom Sveta.

45 Družba Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (v nadaljevanju: Hangzhou) in družba GE Hungary sta v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 27. marca in 15. aprila 2008 vložili predloge za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom tožečih strank.

46 Predlogi za intervencijo so bili vročeni strankam, ki so svoja stališča vložile v rokih, ki so bili določeni.

47 Tožeči stranki sta z dopisi z dne 27. aprila, 16. maja in 11. junija 2008 Splošnemu sodišču poslali predlog za zaupno obravnavanje nekaterih delov nekaterih dokumentov, priloženih tožbi, in sicer v zvezi z družbami Hangzhou, Osram in GE Hungary. Zaradi tega sta predložili nezaupno različico zadevnih dokumentov.

48 S sklepoma z dne 9. junija 2008 je predsednik četrtega senata Splošnega sodišča ugodil predlogoma za intervencijo, ki sta ju vložili družba Osram in Komisija. Odločil je, da se družbi Osram pošlje nezaupna različica vseh postopkovnih vlog in da se jo pozove, naj predloži stališča v zvezi s tem. Družba Osram ni predložila stališč v roku, ki je bil določen.

49 S sklepom z dne 9. oktobra 2008 je predsednik četrtega senata Splošnega sodišča ugodil predlogoma za intervencijo, ki sta ju vložili družbi Hangzhou in GE Hungary. Odločil je, da se jima pošlje nezaupna različica vseh postopkovnih vlog in da se ju pozove, naj predložita stališča v zvezi s tem. Družbi nista predložili stališč v roku, ki je bil določen.

50 Družbe Osram, Hanghzou in GE Hungary so predložile intervencijske vloge. Tožeči stranki sta predložili stališča v zvezi z intervencijskimi vlogami družbe Osram v roku, ki je bil določen. Svet je predložil stališča v zvezi z intervencijskimi vlogami družb Hanghzou in GE Hungary v roku, ki je bil določen. Komisija ni predložila intervencijske vloge.

51 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v peti senat, ki mu je bila zato dodeljena obravnavana zadeva.

52 Splošno sodišče (peti senat) se je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in je na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika pozvalo tožeči stranki, naj predložita nekatere listine, Svet pa, naj odgovori na nekatera pisna vprašanja. Tožeči stranki in Svet so na te pozive odgovorili v za to določenem roku.

53 Ker eden od sodnikov v tej zadevi ni mogel odločati, je predsednik Splošnega sodišča v skladu s členom 32(3) Poslovnika določil drugega sodnika, da dopolni senat.

54 Stranke so na obravnavi 5. septembra 2012 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja, ki jih je postavilo Splošno sodišče.

55 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— razglasi ničnost izpodbijane uredbe v celoti ali v delu, v katerem se nanaša nanju;

— Svetu naloži plačilo stroškov;

— družbi Osram naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi z njeno intervencijo.

56 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožečima strankama naloži plačilo stroškov;

— družbama Hangzou in GE Hungary naloži plačilo stroškov, nastalih v zvezi z njuno intervencijo.

57 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

58 Družbi Hangzou in GE Hungary Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— razglasi ničnost izpodbijane uredbe;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

59 Družba Osram Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

60 Uvodoma je treba spomniti, da je Svet v dupliki izrazil dvome glede dopustnosti tožbe, in sicer glede vprašanja, ali se izpodbijana uredba posamično nanaša na tožeči stranki, pri čemer je zatrjeval, da dejavniki, na katere sta se sklicevali v svojih vlogah v zvezi s tem, niso zadostovali, da bi se glede na to uredbo razlikovali od drugih gospodarskih subjektov.

61 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so sodišča Evropske unije pristojna, da glede na okoliščine posameznega primera presodijo, ali dobro delovanje sodnega organa upravičuje zavrnitev tožbe po temelju, ne da predhodno odločila o dopustnosti (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 26. februarja 2002 v zadevi Svet proti Boehringerju, C-23/00 P, Recueil, str. I-1873, točki 51 in 52, in z dne 23. marca 2004 v zadevi Francija proti Komisiji, C-233/02, Recueil, str. I-2759, točka 26).

62 Splošno sodišče v okoliščinah tega primera meni, da je v skladu z zahtevo po ekonomičnosti postopka treba takoj preučiti tožbene razloge tožečih strank, ne da bi bilo prej odločeno o ugovoru nedopustnosti te tožbe za razglasitev ničnosti, saj je ta tožba v vsakem primeru in zaradi spodaj navedenih razlogov neutemeljena.

63 Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata tri tožbene razloge, in sicer se s prvim zatrjuje kršitev členov 3(1), 9(4) in 11(2) osnovne uredbe, z drugim kršitev člena 9(1) iste uredbe in s tretjim kršitev obveznosti obrazložitve.

64 Prva dva tožbena razloga je treba obravnavati skupaj, ker se prekrivata.

Prvi in drugi tožbeni razlog: kršitev členov 3(1), 9(4) in 11(2) osnovne uredbe ter kršitev člena 9(1) iste uredbe

65 Tožeči stranki s prvim tožbenim razlogom navajata, da je Svet kršil člene 3(1), 9(4) in 11(2) osnovne uredbe, ker ni dokazal, da naj bi zaradi izteka zadevnih protidampinških ukrepov prišlo do nadaljevanja ali ponovnega pojava škode za industrijo Skupnosti, kot je opredeljena v členu 4(1) v povezavi s členom 5(4) iste uredbe. Tožeči stranki Svetu očitata, da je v uvodni izjavi 50 izpodbijane uredbe ocenil, da je proizvodnja družbe Osram pomenila „večji delež“ celotne proizvodnje Skupnosti, medtem ko naj bi pomenila le 48 % te proizvodnje. Zato zatrjujeta, da ni bilo mogoče šteti, da družba Osram pomeni industrijo Skupnosti, in da se Svet pri ugotavljanju škode za navedeno industrijo ni mogel sklicevati na podatke te družbe.

66 Tožeči stranki v okviru drugega tožbenega razloga trdita, da Svet v obravnavani zadevi ni bil pristojen sklicevati se na člen 9(1) osnovne uredbe.

67 Prvič, tožeči stranki ugovarjata, da bi bilo pravilo, določeno v tej določbi, mogoče uporabiti *mutatis mutandis* za preiskavo v zvezi s pregledom zaradi izteka protidampinških ukrepov, če zahteva za pregled ni bila v celoti umaknjena, ampak je bila le znižana stopnja njene podpore. Nič v besedilu dopisa – ki naj bi bilo poleg tega jasno in naj ne bi potrebovalo nobene razlage – ali v sistemu navedene določbe naj ne bi omogočalo širitve te določbe, da bi zajela tak položaj. Če bi bilo treba sprejeti razlago člena 9(1) osnovne uredbe, ki jo je podal Svet, bi to pomenilo, da so mu bila podeljena nova in morebitna široka pooblastila. Poleg tega bi to izničilo vsebino zahteve, določene v členih 3(1), 9(4) in 11(2) osnovne uredbe, v skladu s katero je treba dokazati obstoj škode za „industrijo Skupnosti“, kot je opredeljena v členu 4(1) te uredbe, da bi se lahko naložile protidampinške dajatve. Svet bi lahko v bistvu zatrjeval, da je pristojen za ukrepanje z zvezi s tem, za kar šteje, da je v interesu Skupnosti, ne da bi moral dokazati obstoj škode za navedeno industrijo.

68 Drugič, tožeči stranki ugovarjata temu, da je Svetu na podlagi člena 9(1) osnovne uredbe podeljena pristojnost za presojo opredelitve industrije Skupnosti zaradi ugotavljanja škode. Ta določba naj bi omogočala le izvedbo preiskave po umiku zahteve za pregled in zaradi nje člena 4(1) in 5(4) osnovne uredbe naj ne bi bila neuporabna.

69 Družbi Hangzhou in GE Hungary navajata v bistvu enake trditve kot tožeči stranki.

70 Svet in družba Osram sta prvi in drugi tožbeni razlog obravnavala skupaj.

71 Svet trdi, prvič, da sta s Komisijo (v nadaljevanju: instituciji) pravilno *mutatis mutandi* uporabila člen 9(1) osnovne uredbe. Ob upoštevanju razlogovanja *a maiore ad minus* (to je sklepanje od večjega na manjše) meni, da če ta določba institucijam omogoča, da, kadar se tožba v celoti umakne, nadaljujejo postopek, jim nujno omogoča, da to storijo, kadar se umakne le del podpore zahteve za pregled. Podrobneje navaja, da člen 9(1) osnovne uredbe institucijam ne omogoča, da še naprej nalagajo protidampinške ukrepe, ampak le, da nadaljujejo preiskavo, če menijo, da je to v interesu Skupnosti.

72 Drugič, Svet meni, da če se institucije odločijo uporabiti člen 9(1) osnovne uredbe, morajo torej za namene ugotavljanja škode opredeliti, kdo so proizvajalci Skupnosti, ki so del industrije Skupnosti, pri čemer upoštevajo posebne okoliščine zadeve. Poudarja, da če se zahteva za pregled umakne ali če podpora za preiskavo ne zadostuje več, so institucije v položaju, v katerem za ugotavljanje škode ne obstaja več „industrija Skupnosti v smislu člena 4(1) in 5(4) osnovne uredbe“. Pojasnjuje, da sta v obravnavani zadevi instituciji v okviru svoje široke diskrecijske pravice odločili družbo Osram obdržati zgolj zato, ker je bila edini proizvajalec, ki je podpiral zahtevo, katerega proizvodnja predstavlja skoraj 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti, in da bi bil pristojen delovati „razen če bi bilo ugotovljeno dejstvo (sprememba stališča družbe GE [Hungary]), zaradi katerega bi se uporabil člen 9(1) osnovne uredbe“.

73 Komisija in družba Osram izpodbijata trditve tožečih strank.

74 Prvič, preizkusiti je treba trditev strank v zvezi s sklicevanjem institucij – v obravnavani zadevi – na člen 9(1) osnovne uredbe.

75 Ugotoviti je treba, da ker so, kot poleg tega med strankami ni sporno, v času začetka zadevnega postopka pregleda „zahtevo [vložili] proizvajalci Skupnosti ali pa [je bila vložena] v njihovem imenu“, kot določa člen 11(2) osnovne uredbe, tako da – v skladu s členom 5(4) te uredbe, ki se uporablja za postopke pregleda v skladu z njenim členom 11(5) – so zahtevo izrecno podprli proizvajalci Skupnosti, katerih proizvodnja predstavlja več kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti in katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Navedeno zahtevo je namreč vložilo 2CFL-i, ki je delovalo v imenu družbe Osram, ter sta jo izrecno podpirali zadnjenavedena družba in družba GE Hungary, ki sta skupaj predstavljali več kot 50 % celotne proizvodnje CFL-i v Skupnosti. Glede drugih dveh proizvajalcev Skupnosti, in sicer družb Philips Poland in Sylvania, je takrat družba Philips Poland ugovarjala zahtevi za pregled, družba Sylvania pa ni podala stališča.

76 Komisija je tedaj vse bolj utemeljeno sklepala, da je imela zahteva za pregled zadostno podporo v skladu s členom 5(4) osnovne uredbe, ker je, kot je razvidno iz spisa in ni sporno med strankami, družba Osram sama predstavljala več kot 25 % proizvodnje Skupnosti in imela večjo proizvodnjo kot edini proizvajalec Skupnosti, ki je nasprotoval navedeni zahtevi, in sicer je bila v obravnavani zadevi to družba Philips Poland. Dodati je treba, da v tej fazi ni bilo treba, da bi Komisija ob upoštevanju člena 4(1)(a) osnovne uredbe opredelila, ali je treba družbo Philips Poland, ki je bila povezana z dvema proizvajalcema-izvoznikoma na Kitajskem in je iz te državo uvozila med 70 in 80 % količin CFL-i, ki jih je preprodajala na trgu Skupnosti, izključiti iz proizvodnje Skupnosti. Če bi bilo tako, bi to le podkrepilo zgoraj navedeni sklep.

77 Vendar se je položaj spremenil nekaj mesecev pozneje, ko je potekal pregled, in sta najprej družba GE Hungary in nato družba Sylvania Komisijo obvestili, da po novem nasprotujeta ohranitvi zadevnih protidampinških ukrepov, kar je pomenilo, da je stopnja podpore za zahtevo za pregled, čeprav je bila še vedno veliko nad pragom 25 %, navedenim v členu 5(4) osnovne uredbe, vendarle znižala malo pod 50 %, naveden v isti določbi. Edini proizvajalec Skupnosti, ki je še naprej podpiral to zahtevo, je bila namreč družba Osram, ki predstavlja 48 % celotne proizvodnje CFL-i v Skupnosti, drugi trije proizvajalci, ki so ji nasprotovali, pa so predstavljali preostalih 52 %.

78 Ob nastanku dejstev sta instituciji menili, da je treba v položaju, ko se med preiskavo v zvezi s pregledom stopnja podpore zahtevi zniža pod enega od dveh pragov, navedenih v členu 5(4) osnovne uredbe, postopek pregleda končati, razen če se po analogiji uporabi člen 9(1) te uredbe. Menili sta, da morajo biti namreč zahteve v zvezi s stopnjo podpore prvotne tožbe ali zahteve za pregled, ki sta določeni v členu 5(4) navedene uredbe, izpolnjene tako ob vložitvi tožbe ali zahteve kot tudi v celotnem postopku preiskave v zvezi s pregledom.

79 Zato je Komisija menila, da je treba ob upoštevanju zelo majhne razlike med odstotkom proizvodnje Skupnosti, ki podpira zahtevo za pregled, in odstotkom proizvodnje Skupnosti, ki ji nasprotuje, podrobneje preučiti uporabo člena 4(1)(a) osnovne uredbe v obravnavani zadevi. Komisija je namreč menila, da je bilo vprašanje – ali je imela družba Osram kot edini proizvajalec Skupnosti, ki je še naprej podpiral zahtevo za pregled, procesno upravičenje na podlagi člena 5(4) osnovne uredbe – odvisno od tega, ali je bilo treba katerega izmed drugih štirih proizvajalcev Skupnosti na podlagi člena 4(1)(a) iste uredbe izključiti iz proizvodnje Skupnosti. Zadnjenavedeno vprašanje je bilo zelo resno za družbo Philips Poland, zlasti zaradi visokega odstotka uvoza CFL-i iz Kitajske.

80 Komisija je tako najprej v dokumentu iz julija 2007, potem ko je opravila tako preiskavo, menila, da bi morali biti štirje proizvajalci Skupnosti vključeni v proizvodnjo Skupnosti. V skladu s prakso, navedeno zgoraj v točki 78, je tako sklenila, da je treba postopek pregleda končati in zadevne protidampinške ukrepe odpraviti.

81 Komisija je nato, podrobneje, po stališčih 2CFL-i glede dokumenta iz julija 2007, v katerem je to natančneje navedlo razloge, zaradi katerih je treba po njegovem mnenju družbi Philips Poland in GE Hungary izključiti iz proizvodnje Skupnosti v skladu s členom 4(1)(a) osnovne uredbe, nadaljevala z obravnavo zadnjenavedenega vprašanja in spremenila svoje stališče. Kot je navedeno v točki 49 dokumenta o splošnem razkritju, je ugotovila, da so rezultati njene preiskave „pokazali zapleten položaj v sektorju, katerega struktura se [je] spreminja[la]“. Ta ugotovitev, ki med tožečima strankama v okviru tega spora ni sporna, je podprta z informacijami, vsebovanimi v prilogi dokumenta o splošnem razkritju. Iz te priloge je med drugim razvidno, da je družba Philips Poland iz Kitajske uvažala zelo velik del CFL-i (med 70 in 80 % količine), ki jih je preprodajala na trgu Skupnosti, enako je veljalo za družbo Sylvania (med 50 in 60 % količine) ter v manjšem obsegu za družbo GE Hungary (med 30 in 40 % količine) in družbo Osram (med 20 in 30 % količine). V tej prilogi je navedeno tudi, da sta bili družbi Osram in GE Hungary povezani z enim proizvajalcem-izvoznikom na Kitajskem in družba Philips Poland z dvema proizvajalcema-izvoznikoma v tej državi. Poleg tega je v prilogi tudi jasno navedeno, da so družbe Philips Poland, Ge Hungary in Sylvania zunaj Skupnosti pridobile več kot polovico sestavnih delov, ki se uporabljajo za proizvodnjo CFL-i v Skupnosti. Iz te priloge je razvidno tudi, da so štirje proizvajalci Skupnosti spadali v večnacionalne skupine in da so bodisi imeli sedeže v Skupnosti bodisi so bili hčerinske družbe skupine s sedežem v tretji državi, vendar so lahko sprejemali vse poslovne odločitve v zvezi s strategijo proizvodnje, uvozom in prodajo CFL-i v Skupnosti. Nazadnje je iz te priloge razvidno, da je imel vsak izmed štirih proizvajalcev pomembne centre za raziskave in razvoj v Skupnosti.

82 Ob upoštevanju teh različnih dejavnikov je treba priznati, da je Komisija težko z gotovostjo opredelila, katerega, če sploh, proizvajalca Skupnosti je bilo treba izključiti iz proizvodnje Skupnosti na podlagi člena 4(1)(a) osnovne uredbe. Tako bi, podrobneje, medtem ko so se zaradi zelo velikega odstotka uvoza CFL-i iz Kitajske, ki ga je opravila družba Philips Poland, pojavili dvomi o možnosti vključitve zadnjenavedene v proizvodnjo Skupnosti, lahko enak dvom obstajal glede družbe Sylvania, ki je imela prav tako visok odstotek uvoza. Komisija se je, kot je razvidno iz točke 50 dokumenta o splošnem razkritju, v teh okoliščinah odločila vprašanje, ali so bili štirje proizvajalci del proizvodnje Skupnosti v smislu člena 4(1) osnovne uredbe, pustiti odprto in zato tudi vprašanje, ali je zahteva za ponovni pregled še vedno imela podporo, ki se zahteva na podlagi člena 5(4) te uredbe. Menila je namreč, da je bil – ker je družba GE Hungary umaknila podporo zahtevi za pregled in ker je družba Sylvania temu pregledu očitno nasprotovala – položaj v obravnavani zadevi podoben položaju umika tožbe iz člena 9(1) osnovne uredbe in se je po analogiji uporabljala zadnjenavedena določba, ker je bilo v interesu Skupnosti nadaljevati postopek pregleda.

83 Analizo Komisije, navedeno zgoraj v točkah 81 in 82, je, kot je razvidno iz uvodnih izjav 50 in 94 izpodbijane uredbe in njenih prilog, Svet povzel v izpodbijani uredbi.

84 Poudariti je treba, da je Splošno sodišče že razsodilo, da člen 5(4) osnovne uredbe ne zavezuje Komisije, da konča protidampinški postopek v teku, kadar se stopnja podpore pritožbi zniža pod minimalni prag iz uredbe, torej 25 % proizvodnje Skupnosti. Ta določba se namreč nanaša le na stopnjo podpore pritožbi, ki je potrebna, da Komisija lahko sproži postopek (sodba Splošnega sodišča z dne 10. marca 2009 v zadevi Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP proti Svetu, T-249/06, ZOdl., str. II-383, točka 139).

85 Spomniti je treba, da se je Splošno sodišče v podporo zgoraj navedene presoje izrecno sklicevalo na besedilo člena 9(1) osnovne uredbe, in to čeprav v zadevi, v kateri je bila razglašena zgoraj v točki 84 navedena sodba Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP proti Svetu, zadevna pritožba nikakor ni bila umaknjena, kot to določa zadnjenavedena določba, ampak naj bi se med postopkom zgolj znižala

stopnja njene podpore. Ta rešitev je popolnoma logična, ker čeprav v skladu z navedeno določbo Komisija v primeru umika tožbe nima obveznosti končati postopek, mora to storiti toliko prej, kadar gre zgolj za znižanje stopnje podpore.

86 Ker se člena 5(4) in 9(1) osnovne uredbe uporabljata za postopke pregleda na podlagi člena 11(5) te uredbe, kar poleg tega stranke priznavajo, se uporabljajo tudi načela iz zgoraj navedenih točk 84 in 85. Iz tega je razvidno, da sta bili instituciji v celoti pristojni za izvedbo postopka pregleda, čeprav je bilo mogoče, da v členu 5(4) osnovne uredbe navedenega praga 50 % ne bo več mogoče doseči.

87 Navesti je treba, da se, gledano strogo formalno, instituciji nista bili zavezani sklicevati na dejstvo, da je bilo nadaljevanje postopka pregleda v interesu Skupnosti, kar sta v obravnavani zadevi storili in kar je razvidno iz točke 50 dokumenta o splošnem razkritju ter uvodnih izjav 50 in 94 izpodbijane uredbe. Člen 9(1) osnovne uredbe namreč izrecno nalaga obveznost, da morajo institucije upoštevati interes Skupnosti le, če nameravajo po umiku tožbe postopek končati. Iz te določbe je zato razvidno, da imajo institucije, kadar pride do umika, možnost – in ne obveznost – končati postopek, razen kadar bi bilo to v nasprotju z interesom Skupnosti.

88 Dodati je treba, da Svet v nasprotju s trditvami tožečih strank v obravnavani zadevi s svojo razlago člena 9(1) osnovne uredbe ni pridobil nobene nove pristojnosti. Menil je namreč le, in to utemeljeno, da je bilo institucijama, kot je potrjeno zgoraj v točkah od 84 do 87, dovoljeno nadaljevati postopek pregleda, čeprav je bilo mogoče, da bi se stopnja podpore zahteve za pregled znižala pod prag 50 %. Glede preostalega, kot je jasno razvidno iz izpodbijane uredbe, se je Svet za nadaljevanje zadevnih protidampinških ukrepov za dodatno obdobje enega leta odločil šele po zahtevani ugotovitvi, da damping še vedno obstaja, da bi prekinitev teh ukrepov povzročila nadaljevanje tega dampinga in škode ter da je bila taka ohranitev v interesu Skupnosti. Zaradi razlage, ki jo je podal Svet, ni bila izničena vsebina zahteve, v skladu s katero mora biti obstoj škode za „industrijo Skupnosti“, kot je opredeljena v členu 4(1) osnovne uredbe, dokazan, da bi bilo mogoče naložiti protidampinške ukrepe. Kot bo namreč prikazano v točkah od 90 do 96, je Svet v obravnavani zadevi pravilno opredelil industrijo Skupnosti za namene ugotavljanja škode.

89 Iz navedenega izhaja, da člen 9(1) osnovne uredbe ni bil kršen.

90 Drugič, za namene ugotavljanja škode je treba preizkusiti trditve strank v zvezi z opredelitvijo industrije Skupnosti.

91 Spomniti je treba, da je na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe protidampinški ukrep dlje kot pet let, navedenih v tej določbi, mogoče ohraniti le, če bo po izteku prišlo do nadaljevanja ali ponovnega pojava dampinga ali škode, pri čemer je treba izraz „škoda“ ob uporabi člena 3(1) iste uredbe razumeti kot znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije.

92 Člen 4(1) osnovne uredbe določa industrijo Skupnosti kot industrijo, ki se „nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov“ ali „na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4) [te uredbe], celotne proizvodnje teh [podobnih] izdelkov v Skupnosti“, čeprav je v obeh primerih mogoče iz proizvodnje Skupnosti izključiti proizvajalce, ki so v položajih, določenih v členu 4(1)(a) iste uredbe. Institucije imajo široko diskrecijsko pravico v zvezi z izbiro med dvema možnostma.

93 Spomniti je treba, da industrije Skupnosti, kot je opredeljena za namene ugotavljanja škode, ne sestavljajo nujno isti proizvajalci Skupnosti, ki so bili upoštevani pri ugotavljanju, ali je imela prvotna tožba ali zahteva za pregled zadostno podporo v skladu s členom 5(4) osnovne uredbe. Prvič, v drugem primeru industrija Skupnosti z vidika besedila zadevne določbe zajema le proizvajalce Skupnosti, ki podpirajo tožbo, čeprav lahko v prvem primeru zajema proizvajalce Skupnosti, ne glede na dejstvo, ali so izrazili tako podporo. Drugič, upoštevati je treba, da institucije opredelijo industrijo

Skupnosti za namene ugotavljanja škode po začetku postopka. Torej je mogoče, da na primer med postopkom proizvajalec Skupnosti, ki je podprl prvotno tožbo ali zahtevo za pregled, zavrne sodelovanje s Komisijo. Tak proizvajalec ne bo vključen v opredelitev industrije Skupnosti za namene opredelitve škode, če se institucije odločijo za opredelitve te industrije na podlagi druge možnosti, ki jo določa člen 4(1) osnovne uredbe, in to čeprav je bil vključen v industrijo Skupnosti za namene presoje stopnje podpore prvotne tožbe ali zahteve za pregled.

94 Poleg tega je treba navesti, da se za morebitne položaje, ki so izrecno ali implicitno določeni v členu 9(1) osnovne uredbe, po definiciji predpostavlja, da prag 50 %, določen v členu 5(4) te uredbe, ni več dosežen. Zato, kot je Svet utemeljeno zatrjeval v odgovorih na pisna vprašanja Sodišča in na obravnavi, kadar institucije izvajajo svoja široka diskrecijska pooblastila, izberejo opredelitev industrije Skupnosti na podlagi druge možnosti, določene v členu 4(1) osnovne uredbe, (splošnega) sklicevanja v tej določbi na člen 5(4) te uredbe v zvezi z izrazom „večji delež […] celotne proizvodnje […] v Skupnosti“, je mogoče razumeti tako, da se nanaša na minimalni prag 25 %, in ne na 50 %. Taka rešitev je pravilna toliko bolj, ker je namen zahteve, da mora industrija Skupnosti predstavljati večji delež celotne proizvodnje Skupnosti, zagotoviti, da je skupna proizvodnja proizvajalcev, vključenih v to industrijo, dovolj reprezentativna. To je odvisno bolj od deleža proizvodnje proizvajalcev v primerjavi s skupno proizvodnjo proizvajalcev, kot pa od stališča, ki so ga proizvajalci, ki niso vključeni v industrijo Skupnosti na podlagi člena 5(4) osnovne uredbe, sprejeli glede tožbe ali zahteve za pregled. Zato v obravnavani zadevi, kot je Svet na obravnavi utemeljeno navedel, ni pomembno, ali je proizvodnja družbe Osram dovolj reprezentativna za proizvodnjo Skupnosti in da je družba Sylvania zavzela nevtralno stališče glede nadaljevanja protidampinških ukrepov in njegovega nasprotovanja. V prvem primeru, za razliko od drugega, naj ne bi bilo mogoče upoštevati proizvodnje družbe Sylvania, da bi se ugotovilo, ali je bil prag 50 %, ki ga določa zgoraj navedena določba, dosežen, in proizvodnja družbe Osram naj bi ta pogoj izpolnjevala sama. Enaka ugotovitev bi veljala glede družbe GE Hungary, če bi zavzela nevtralno stališče in ne bi nasprotovala zahtevi za pregled.

95 Poleg tega, čeprav tožeči stranki v svojih vlogah tega nista navedli, je treba spomniti, da ni mogoče zahtevati, da bi instituciji v primeru, navedenem zgoraj v točki 94, industrijo Skupnosti opredelili izključno na podlagi prve možnosti, določene v členu 4(1) osnovne uredbe, to je da se vključijo vsi proizvajalci Skupnosti. Kot je že bilo navedeno zgoraj v točki 92, imajo namreč institucije široko diskrecijsko pravico v zvezi z izbiro med dvema možnostma, ki ju določa ta določba. Lahko bi na primer izbrale drugo možnost, ker so jo že izbrale v okviru postopka, ki je vodil do prvotne naložitve zadevnih protidampinških ukrepov, ker k sodelovanju niso uspele povabiti nekaterih proizvajalcev Skupnosti in ker so imele težave z gotovostjo ugotoviti, ali morajo biti vsi proizvajalci Skupnosti vključeni v proizvodnjo Skupnosti ali pa morajo biti nekateri med njimi izključeni iz uporabe člena 4(1)(a) osnovne uredbe.

96 V obravnavani zadevi je Svet, kot je razvidno iz uvodnih izjav 50 in 51 izpodbijane uredbe, odločil, da bo v opredelitev industrije Skupnosti za namene ugotavljanja škode vključil le družbo Osram, in to po tem, ko je ugotovil, da je bila to edina družba, ki je še naprej podpirala zahtevo za pregled, da je bila podpora te zahteve le delno umaknjena, da je njena proizvodnja predstavljala približno 48 % celotne proizvodnje Skupnosti in torej predstavljala „zagotovo glavni delež proizvodnje Skupnosti“ ter da so bili njeni podatki v zvezi s škodo najboljši dostopni podatki. Glede ugotovitev, navedenih zgoraj v točkah od 92 do 95, je treba navesti, da Svet ni napačno uporabil prava, ko je uporabil to opredelitev. Zato v obravnavani zadevi členi 3(1), 9(4) in 11(2) niso bili kršeni.

97 Navesti je treba, da če bi v skladu s členom 4(1)(a) osnovne uredbe instituciji družbo Philips Poland izključili iz proizvodnje Skupnosti, ta okoliščina ne bi spremenila njune analize verjetnosti nadaljevanja ali ponovitve škode. V teh okoliščinah bi sama proizvodnja Osram predstavljala več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje zahtevi za pregled. Instituciji bi industrijo Skupnosti opredelili na podlagi druge možnosti iz člena 4(1) osnovne uredbe in bi zato v njeno opredelitev ponovno vključili le družbo Osram.

98 Nazadnje, navesti je treba, da je Svet v delu izpodbijane uredbe, ki se nanaša na preučitev interesa Skupnosti, upošteval vpliv nadaljevanja zadevnih protidampinških ukrepov na interese drugih proizvajalcev Skupnosti.

99 Zaradi zgoraj navedenih razlogov je treba prvi in drugi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljena.

Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

100 Tožeči stranki zatrjujeta, da je bila izpodbijana uredba glede dveh točk nezadostno obrazložena.

101 Prvič, tožeči stranki zatrjujeta, da Svet ni zadostno obrazložil svoje presoje podpore nadaljevanja zadevnih protidampinških ukrepov s strani proizvajalcev Skupnosti. Očitata mu, da ni podal pojasnil v zvezi z razlogi, zaradi katerih je v izpodbijani uredbi prišel do ugotovitve, ki je diametralno nasprotna trditvi Komisije, podani v dokumentu iz julija 2007, in to čeprav ni bila predložena nobena nova dejanska okoliščina ali dokaz. Svetu očitata tudi, da ni pojasnil, zakaj je ugotovil, da naj bi proizvodnja družbe Osram predstavljala večji delež proizvodnje Skupnosti in da naj bi se torej prag 50 %, ki je določen v členu 5(4) osnovne uredbe, še naprej dosegal, čeprav naj bi dejansko dosegal le 48 %.

102 Drugič, tožeči stranki zatrjujeta, da ugotovitev Sveta, da interes Skupnosti nalaga nadaljevanje zadevnih protidampinških ukrepov za dodatno obdobje enega leta, ni zadostno obrazložena. Podrobneje, Svetu očitata, da ni predložil jasne in nedvoumne obrazložitve interesa družbe Osram za nadaljevanje teh ukrepov. V zvezi s tem navajata, da v izpodbijani uredbi ni pojasnjeno, kako bi nadaljevanje teh ukrepov za dodatno obdobje enega leta koristilo družbi Osram z vidika izgub, ki naj bi jih imela, ali zaposlitev v njenih proizvodnih obratih ali kakorkoli drugače.

103 Družbi GE Hungary in Hangzhou v bistvu navajata enake trditve kot tožeči stranki oziroma jih podpirata.

104 Svet ob podpori Komisije in družbe Osram predlaga zavrnitev tretjega tožbenega razloga.

105 Iz sodne prakse izhaja, da mora biti iz obrazložitve, ki se zahteva s členom 253 ES, jasno in nedvoumno razvidno sklepanje organa Unije, ki je avtor izpodbijanega akta, da se lahko zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in branijo svoje pravice ter da lahko sodišče Unije izvaja nadzor (sodba Sodišča z dne 30. septembra 2003 v zadevi Eurocoton in drugi proti Svetu, C-76/01 P, Recueil, str. I-10091, točka 88, in sodba Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 1999 v zadevi Acme proti Svetu, T-48/96, Recueil, str. II-3089, točka 141).

106 Poleg tega se ne zahteva, da so v obrazložitvi navedeni vsi upoštevni pravni in dejanski elementi, ker je treba zahteve po obrazložitvi presojati ne le glede na besedilo akta, ampak tudi glede na njegove okoliščine in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba Splošnega sodišča z dne 28. septembra 1995 v zadevi Ferchimex proti Komisiji, T-164/94, Recueil, str. II-2681, točka 118). Zadostuje, da Svet navede dejstva in pravne preudarke, ki imajo za uredbo bistven pomen (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 18. septembra 1996 v zadevi Asia Motor France in drugi proti Komisiji, T-387/94, Recueil, str. II-961, točki 103 in 104).

107 Prvič, tožeči stranki ne moreta zatrjevati, da vprašanje podpore nadaljevanja zadevnih protidampinških ukrepov s strani proizvajalcev Skupnosti ni zadostno obrazloženo. Iz izpodbijane uredbe, na eni strani, v povezavi z, na drugi strani, dokumentom iz julija 2007 ter dokumentom o splošnem razkritju, ki pojasnjujeta okoliščine sprejetja navedene uredbe, je namreč jasno razvidno, da:

— je bila v obdobju vložitve zahteve za pregled družba Philips Poland edini proizvajalec Skupnosti, ki ji je nasprotoval, pri čemer sta ga družbi Osram in GE Hungary izrecno podpirali, družba Sylvani pa ni predstavila stališča;

— zato ni bilo nobenega dvoma, da je raven podpore zahteve za pregled presegla praga 25 % in 50 %, ki sta navedena v členu 5(4) osnovne uredbe, kot je razvidno zlasti iz točke 71 dokumenta iz julija 2007;

— sta med preiskavo družbi GE Hungary in Sylvania Komisijo seznanili, da po novem nasprotujeta zahtevi za pregled, kar je pomenilo, da je zadnjenavedeno podpirala le še družba Osram, proizvodnja katere je bila le še malo pod 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka, kot je to razvidno predvsem iz točk 71 in 72 dokumenta iz julija 2007;

— je Komisija – ob upoštevanju majhne razlike med odstotkom proizvodnje Skupnosti, ki podpira zahtevo za pregled, in odstotkom proizvodnje, ki ji nasprotuje, ter ob upoštevanju tega, da bi zgoraj navedena praga morala biti dosežena ob vložitvi zahteve za pregled in vseskozi med preiskavo –podrobneje preučila, ali bi morali biti nekateri proizvajalci Skupnosti, zlasti družba Philips Poland, izključeni iz proizvodnje Skupnosti na podlagi člena 4(1)(a) osnovne uredbe, kot je med drugim razvidno iz točk od 28 do 68 in 70 dokumenta iz julija 2007;

— prvič, je Komisija po tem pregledu menila, da bi morali biti štirje proizvajalci Skupnosti vključeni v proizvodnjo Skupnosti, in zato sklenila, da je treba postopek pregleda končati in zadevne protidampinške ukrepe razveljaviti, kot je to razvidno med drugim iz točk od 69 do 73 dokumenta iz julija 2007;

— drugič, je Komisija nadaljevala svojo analizo in ugotovila, da je bilo težko z gotovostjo ugotoviti, ali morajo biti vsi proizvajalci Skupnosti izključeni iz proizvodnje Skupnosti na podlagi člena 4(1)(a) osnovne uredbe, in odločila pustiti odprto to vprašanje ter zato tudi vprašanje, ali je zahteva za pregled še vedno imela podporo, ki se zahteva na podlagi člena 5(4) te uredbe, kot je to razvidno iz točk 49 in 50 dokumenta o splošnem razkritju ter uvodnih izjav 49 in 50 izpodbijane uredbe;

— je Komisija po vložitvi ugovora na zahtevo za pregled, ki sta ga družbi GE Hungary in Sylvania vložili med postopkom, štela, da je položaj v obravnavani zadevi podoben položaju iz člena 9(1) osnovne uredbe in se je po analogiji uporabljala zadnjenavedena določba, da je bilo v interesu Skupnosti nadaljevati postopek pregleda, kot je to razvidno iz točke 50 dokumenta o splošnem razkritju ter uvodnih izjav 50 in 94 izpodbijane uredbe;

— je stališče Komisije v izpodbijani uredbi povzel Svet.

108 Vendar je treba ugotoviti, da je iz stališč, ki sta jih tožeči stranki predložili med preiskavo v zvezi s pregledom, in iz trditev, ki so jih navedle v podporo prvih dveh tožbenih razlogov v okviru te tožbe, jasno razvidno, da sta v celoti razumeli zaporedje dogodkov, kot so navedeni zgoraj v točki 107.

109 Očitek tožečih strank, da je Svet prišel do ugotovitve, ki je diametralno nasprotna trditvi, podani v dokumentu iz julija 2007, čeprav ni bila utemeljena na podlagi nobenega novega dejstva ali dokaza, v okviru tega tožbenega razloga ni upošteven. Obveznost obrazložitve je namreč procesna zahteva, ki jo je treba ločiti od utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vsebinsko zakonitost spornega akta (sodba Sodišča z dne 22. marca 2001 v zadevi Francija proti Komisiji, C-17/99, Recueil, str. I-2481, točka 35).

110 Vsekakor ta očitek ni podprt z dejstvi. Kot je bilo že navedeno zgoraj v točki 81, je 2CFL-i predložilo podrobna stališča glede dokumenta iz julija 2007, v katerih je navedlo razloge, zaradi katerih bi morali biti po njenem mnenju družbi Philips Poland in GE Hungary izključeni iz proizvodnje Skupnosti na podlagi člena 4(1)(a) osnovne uredbe. Na podlagi teh stališč bi bilo mogoče razumno utemeljiti obravnavanje njene presoje, ki jo je opravila Komisija, in sicer toliko bolj, ker – kot sta o tem seznanjeni tožeči stranki in kot naj bi izhajalo iz stališč, ki so jih predložile v postopku pregleda – je bilo vprašanje natančne sestave proizvodnje Skupnosti v obravnavani zadevi zapleteno in na široko obravnavano.

111 Poleg tega v nasprotju s trditvami tožečih strank dejstvo, da Svet v izpodbijani uredbi ni pojasnil, zakaj je odstopil od ugotovitve Komisije, podane v dokumentu iz julija 2007, kot tako ne more voditi do nezadostne obrazložitve, ker je ta vrsta dokumenta le vmesni akt, v katerem Komisija podaja le začasno stališče (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 29. januarja 2008 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu, T-206/07, ZOdl., str. II-1, točka 52).

112 Nazadnje, v nasprotju s trditvami tožečih strank Svet v uvodni izjavi 50 izpodbijane uredbe s tem, da je navedel, da je proizvodnja družbe Osram predstavljala večji delež proizvodnje Skupnosti, ni želel sugerirati, da je bil dosežen prag 50 %, ki ga določa člen 5(4) osnovne uredbe. S to izjavo naj bi se v bistvu skliceval na sam prag 25 %, ki je določen v isti določbi. Ne bi bilo smiselno zatrjevati, da je prag 50 % še vedno dosežen, ker se mu v takem primeru v isti uvodni izjavi ne bi bilo treba sklicevati na člen 9(1) osnovne uredbe, ki določa umik zahteve za pregled ali znižanje stopnje podpore pod naveden prag. Ugotovitev, da se je Svet želel sklicevati na prag 25 %, je podprta še z dejstvom, da je v točkah 4 in 71 dokumenta iz julija 2007, v točki 4 dokumenta o splošnem razkritju in uvodni izjavi 4 izpodbijane uredbe vsaj v angleški različici izraz „večji delež“ izrecno povezan z izrazom „več kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti“.

113 Drugič, ugotoviti je treba, da je v nasprotju s trditvami tožečih strank ugotovitev Sveta, da interes Skupnosti zahteva nadaljevanje zadevnih protidampinških ukrepov za dodatno obdobje enega leta, v izpodbijani uredbi zadostno obrazložena.

114 Svet je v uvodnih izjavah od 94 do 114 izpodbijane uredbe jasno navedel svojo presojo vseh zadevnih interesov, in sicer družbe Osram, drugih proizvajalcev, dobaviteljev, uvoznikov/trgovcev, trgovcev na drobno in potrošnikov. Svet je v uvodnih izjavah 115 in 116 navedene uredbe pretehtal te različne interese, preden je sklenil, da je bilo „v srednjeročnem interesu Skupnosti, da ukrepe nadaljuje in tako podaljša obdobje prilagoditve“.

115 Tožeči stranki Svetu ne moreta očitati, da ni zadostno obrazložil, zakaj je bilo v interesu družbe Osram, da se zadevni protidampinški ukrepi nadaljujejo. Svet je v uvodnih izjavah od 65 do 93 izpodbijane uredbe pravilno ugotovil in pojasnil, da je zaradi izteka teh ukrepov prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava škode za to družbo. Podrobneje je v uvodni izjavi 90 te uredbe navedel, da bi zaradi takega izteka prišlo do bistvenega poslabšanja njenega finančnega položaja, saj bi morali bodisi zmanjšati svojo prodajo in zato proizvodnjo, bodisi znižati cene, bodisi oboje. Logično je, da je zato nadaljevanje protidampinških ukrepov lahko le v interesu družbe Osram. Glede preostalega je treba opozoriti, da Svet ni nikoli navedel, da bi zaradi nadaljevanja ukrepov družba Osram premagala vse težave, ampak le, da bi ji to pomagalo sprejeti nekatere prilagoditve. Glede odločitve, da se obdobje podaljšanja ukrepov omeji na eno leto, je iz točk 115 in 116 izpodbijane uredbe razvidno, da je to rezultat uravnovešenja različnih obstoječih interesov, ki predvsem kažejo na to, da bi bili po tem obdobju negativni učinki navedenih ukrepov na potrošnike in druge gospodarske subjekte nesorazmerni v primerjavi s prednostmi, ki bi jih zaradi teh ukrepov imeli proizvajalci Skupnosti.

116 Glede na navedeno je treba tretji tožbeni razlog in zato tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

117 Člen 87(2) Poslovnika določa, da se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili priglašeni. Ker tožeči stranki nista uspeli, jima je treba naložiti plačilo njunih stroškov in stroškov Sveta, razen stroškov zadnjenavedenega v zvezi z intervencijo družb Hangzhou in GE Hungary, ter stroškov družbe Osram.

118 V skladu s členom 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

119 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika družbi Hangzhou in GE Hungary nosita svoje stroške.

120 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se družbama Hangzhou in GE Hungary naloži plačilo stroškov Sveta, povezanih z njuno intervencijo.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Družbi Philips Lighting Poland S.A. in Philips Lighting BV nosita svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije, razen stroškov zadnjenavedenega v zvezi z intervencijo družb Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd in GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt (GE Hungary Zrt), ter stroške družbe Osram GmbH.**

3. **Evropska komisija nosi svoje stroške.**

4. **Družbi Hangzhou Duralamp Electronics in GE Hungary nosita vsaka svoje stroške in stroške Sveta, povezane z njuno intervencijo.**

Papasavvas O'Higgins Gratsias

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. julija 2013.

Podpisi